

Maastricht eert stadsheilige Sint Servaas



Toegevoegd: 2011-07-03 14:23

Door Pauline Broekema

Godfried van Boullion treedt binnen met een kruisvaarder.

Verzekeringsaccountmanager Peter Schors zet zijn zwaard in een hoek. De enorme aanvoerder van de kruisridders wacht tot hij bij de grime aan de beurt is.

Hij is lid van het reuzengilde Gigantius, een van de groepen die meelopen in de heiligdomsvaart, dÃ© gebeurtenis in Maastricht, die slechts om de zeven jaar plaatsvindt. Met als hoogtepunt twee processies, vandaag en op 10 juli.

Heel de week zullen 100.000 bezoekers naar Maastricht komen om stadsheilige Sint Servaas te eren.

Noodkist

Op het terrein van de Tapijnkazerne worden de duwwagens alvast in volgorde gezet. Thema dit keer is 'Het licht tegemoet'. Een jaar lang heeft een stoet aan vrijwilligers naar deze dagen toegewerkt. Bij een gereedschapskist in een hal liggen de resten van de nijvere arbeid: koffiebekers en papieren zakken van slagerij Willems (sinds 1890).

De heiligdomsvaart is iets dat je gezien moet hebben, al is het maar een keer in je leven.

"En als de Noodkist langskomt, is het helemaal bijzonder", voorspelt iemand. De Noodkist met de resten van Sint Servatius wordt anders alleen rondgedragen als de nood hoog is. Zoals die onheilspellende avond voor het uitbreken van de Golfoorlog. Als de Noodkist uit de kerk wordt gehaald, is het moment

het mens.

Schateren

Maar nu is het feest. Bij de laatste voorbereidingen al. Er wordt veel gelachen. Twee dames, middeleeuwse bedevaartgangers, aarzelen, maar de grimeuze is vastberaden. Schaterend zegt ze: "Nee, alleen wat poeder. In de tijd van Servaas hadden ze geen oogschaduw en mascara."

De maagden van Tongeren zijn nog niet gearriveerd. In de gymnastiekhal hangen gewaden klaar. Maagdelijk blauw. Palmtakken in aparte dozen, kroontjes nog in voeipapier. Er zijn maagden in alle lengtes. Een lijst wijst ze de weg langs de kapstokken, zodat ze straks devoot in het blauw door de afgeladen straten van Maastricht kunnen gaan, zingend en zwaaiend met hun palmtakken.

Zita, Laurine, Isabeau, Cassandra, Stien en dan is de dag helemaal compleet als de Grameer van de Sint Servaas zijn donkere klank over de stad laat gaan. Zelden wordt hij geluid. En reken maar dat menig Maastrichter het even te kwaad krijgt op deze heiligdomsvaart.

Arm

De heiligdomsvaart is een traditie uit de veertiende eeuw. Met het aanschouwen van de stoet, verzekerden de gelovigen zich tegen 'aflaten', vertelt Roland Dear, een van de organisatoren. En die aflaat was een check voor duizenden jaren in de hel.

De relikwie "n daarvan worden nu ook meegedragen. Zoals een arm van de apostel Thomas. Die wordt bewaard in de schatkamer van de Sint Servaas. Ook nu zal de processie voor veel van de toeschouwers onderdeel zijn van het geloven, veronderstelt Dear. "Zoals je ook naar de kerk gaat."